

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmma Totivs Theologiae S. Thomae Aqvinatis, Doctoris Angelici Ordinis Prædicatorum

Secvndæ Secvndæ Partis Volumen Secundum

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Cui virtuti opponatur, vtrum scilicet liberalitati? 3

urn:nbn:de:hbz:466:1-38762

Ad tertium dicendum, quod glossa illa loquitur de concupiscentia inordinata cuiuscumque rei. Potest enim intelligi, quod per prohibitionem concupiscentiarum possessorum, prohibeantur quarumcumque rerum concupiscentia, quæ per res possessas haberi possunt.

ARTIC. III.

Utrum auaritia opponatur liberalitati?

398

*Su. 9. 107
a. 2. co. et
9. 118. a.
5. ad 3.
Et ma. 9.
12. ar. 9.
ad 10. Et
4. Eth. le.
4. per 10.
Et le. 5.
fn.
* ho. 6. ex
varijs in
Matt. 10.
eis post
me. 10. 2.
† l. 5. c. 1.
Et 2. 2. 5.
† l. 2. c. 7.
et l. 4. c. 1.
10. 5.
* l. 5. c. 1.
Et 2.*

AD tertium sic proceditur. Videtur, quod auaritia non opponatur liberalitati. Quia super illud Matt. 5. Beati qui esuriunt, & sitiunt iustitiam*, Chrysofost. dicit, quod duplex est iustitia, vna generalis, & alia specialis, cui opponitur auaritia. Et hoc idem Philosophus ¶ dicit in 5. Ethic. Ergo auaritia non opponitur liberalitati.

¶ 2 Præterea, Peccatum auaritiæ in hoc consistit, quod homo transcendit mensuram in rebus possessis. Sed huiusmodi mensura statuitur per iustitiam. Ergo auaritia directe opponitur iustitiæ, & non liberalitati.

¶ 3 Præterea, Liberalitas est virtus media inter duo vitia contraria, ut patet per ¶ Philosophum in 2. & 4. Ethic. Sed auaritia non habet peccatum contrarium, & oppositum, ut patet per * Philosophum in 5. Ethicorum. Ergo auaritia non opponitur liberalitati.

SED contra est, quod sicut dicitur Eccl. 5. Auarus non implebitur pecunia; & qui amat diuitias, fructum non capiet ex eis. Sed non impleri pecunia, & inordinatè eas amare, est contrarium liberalitati, quæ in appetitu diuitiarum medium tenet. Ergo auaritia opponitur liberalitati.

RESPONDEO dicendum, quod auaritia importat immoderantiam quamdam circa diuitias dupliciter. Vno modo, immediatè circa ipsam acceptionem, & conseruationem diuitiarum, in quantum scilicet aliquis acquirit pecuniam vltra debitum, aliena surripiendo, vel retinendo: & sic opponitur iustitiæ. Et hoc modo

modo accipitur auaritia Eze. h. 22. vbi dicitur, Prin-
cipis eius in medio eius quasi lupi rapientes prædam
ad effundendum sanguinem, & auara lucra sectanda.
Alio modo importat immoderantiam circa interio-
res affectiones diuitiarum: puta cum quis nimis amat,
vel desiderat diuitias, aut nimis delectatur in eis,
etiam si nolit rapere aliena. Et hoc modo auaritia
opponitur liberalitati, quæ moderatur huiusmodi af-
fectiones, vt * dictum est. Et sic accipitur auaritia, 2.
ad Corinth. 9. Præparent re promissam benedictionem
hanc paratam esse, sic quasi benedictionem, non quasi
auaritiam *, gloff. scilicet vt doceant pro dato, &
parum sit quod dent.

q. præc. 60
6. 9. a. 1.
ad 1. 9.
a. 3. ad 3
* in gloff.
interl.

Ad primum ergo dicendum, quod Chryf. & Philo-
sophus loquuntur de auaritia primo modo dicta.
Auaritiam autem secundo modo dictam nominat Phi-
losophus illiberalitatem.

Ad secundum dicendum, quod iustitia propriè sta-
tuit mensuram in acceptionibus, & conseruationibus
diuitiarum, secundum rationem debiti legalis, vt sci-
licet homo non accipiat, nec retineat alienum. Sed
liberalitas constituit mensuram rationis: principaliter
quidem in interioribus affectionibus, & per con-
sequens in exteriori acceptione, & conseruatione
pecuniarum, & emissionem earum, secundum quod ex
interiori affectione procedunt, non obseruando ratio-
nem debiti legalis, sed debiti moralis, quod attendi-
tur secundum regulam rationis.

Ad tertium dicendum, quod auaritia secundum
quod opponitur iustitiæ, non habet vitium opposi-
tum: quia auaritia consistit in plus habendo quam
debeat secundum iustitiam. Et huic opponitur minus
habere, quod non habet rationem culpæ, sed pænæ.
Sed auaritia secundum quod opponitur liberalitati,
habet vitium prodigalitatæ oppositum.